

12. gr.

145

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 50—5000 krónum, nema þyngri hegning liggji við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í rikissjóð.

Með mál út af brotum skal farið sem almenn lögglumál.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 23 1. febrúar 1952, um öryggisráðstafanir á vinnustöðum, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 20. júlí 1953.

Björn Ólafsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

146

20. júlí

um breyting á reglum um starfrækslu og starfsmenn landssímans
frá 27. febrúar 1935.

1. gr.

Við síðustu málsgrein 25. gr. starfsmannareglna landssímans bætist svo hljóðandi viðauki:

Auk þess ráðs, sem að framan greinir, skal vera svonefnt *starfsmannaráð*, og skal það skipað 6—7 mönnum, eins og hér segir: Skrifstofustjóri landssímans, sem er sjálfkjörinn formaður ráðsins, og formaður FÍS, yfirverkfræðingur landssímans, ritsímastjórinn í Reykjavík, bæjarsímastjórinn í Reykjavík og Hafnarfirði, og fulltrúi FÍS, sem félagið kys til eins árs í senn. Þá hefur félag forstjóra pósts og síma rétt til að láta fulltrúa frá sér mæta á fundum ráðsins, með umræðu, atkvæða og tillögurétti. Starfsmannaráði er heimilt að kalla á sinn fund einstaka starfsmenn stofnunarinnar, ef það telur ástæðu til.

Hlutverk starfsmannaráðs skal vera sem hér segir:

1. Að ræða og taka afstöðu til þeirra mála, er varða launakjör starfsmanna, tillögur um breytingar á launalögum, færslu milli launaflokka, skipun í stöður og frávikningu, svo og önnur mál, er varða hagsmuni stéttarinnar eða einstakra starfsmanna, hvort sem þau berast póst- og símamálastjóra, starfsmannaráði, eða einstakir ráðsmenn bera þau fram á ráðsfundi. Áður en starfsmannaráð tekur afstöðu til stöðuveitinga, skal leita álits næsta yfirmanns þeirrar stöðu, sem sótt er um.
2. Að kynna sér hag og rekstur landssímans, eftir því sem við verður komið, og gera tillögur til póst- og símamálastjóra um umbætur á rekstrinum, ef því finnst ástæða til. Starfsmannaráð skal einnig leitast við að auka áhuga starfsmanna á því, sem betur mætti fara í stofnuninni, og er hverjum starfsmanni heimilt að senda ráðinu tillögur varðandi umbætur á rekstrinum, er orðið geti til hagsbóta fyrir stofnunina og viðskiptamenn hennar, t. d. um endurbætur á símaafgreiðslu og tækni, hagkvæmari vinnubrögð, rekstrarsparnað o. þ. l. Má í þessu skyni veita ein verðlaun á ári samkvæmt nánari reglum, er póst- og símamálastjóri setur, að fengnum tillögum starfsmannaráðs. Starfsmannaráð gerir skriflegar tillögur um málin til póst- og símamálastjóra.

Ef starfsmannaráð er ekki sammála, hafa einstakir fulltrúar, einn eða fleiri, rétt til að semja sérálit, er fylgja skal tillögum ráðsins til póst- og símamálastjóra.

146 Ef fulltrúar FÍS og FFPS eru ósammála öðrum fulltrúum ráðsins um afgreiðslu mála, skal álit þeirra og tillögur sent símamálaráðherra með tillögum póst- og símamálastjóra, ef lokaafgreiðsla málsins fer fram hjá símamálaráðherra.

Starfsmannaráð skal halda fundi tvisvar í mánuði, eða oftár, ef þörf krefur. Formaður boðar ráðsfundi, ásamt dagskrá, og stjórnar þeim. Starfsmannaráð kys fundarritara til hálfis árs í senn. Í fundarbókina skal skrá m. a. allar ályktanir starfsmannaráðs og skrifa allir ráðsmenn, sem fund sitja, undir fundargerðina að fundi loknum.

Fundur í starfsmannaráði er ályktunarfær, ef 4 ráðsmenn eru mættir, og sé einn þeirra fulltrúi FÍS, enda heyri mál þau, sem fyrir fundinum liggja, undir einhvern þeirra.

Á fyrsta fundi ráðsins eftir hver áramót, skal ákveða fasta fundardaga og fundartíma fyrir komandi ár.

Umræður á fundum ráðsins, er varða einstaka menn persónulega, skulu vera trúnaðarmál.

2. gr.

Reglugerð þessi gengur í gildi nú þegar.

Póst- og símamálaráðherrann, 20. júlí 1953.

Björn Ólafsson.

Guðmundur Hlíðdal.

147
24. júlí

AUGLÝSING

um varnir gegn því að gin- og klaufaveiki og aðrir alidýrasjúkdómar berist til landsins.

Samkvæmt heimild í 3. gr. laga nr. 11 23. apríl 1928, um varnir gegn því, að gin- og klaufaveiki og aðrir alidýrasjúkdómar berist til landsins, hefur ráðuneytið ákveðið að auk þeirra vara, sem bannaður er innflutningur á í lögunum, þá skuli bannaður frá Evrópu innflutningur á sláturafurðum hvers konar og húðum. Stór-gripahúðir, sem nota þarf við togveiðar hér við land má flytja inn, enda séu þær sóttthreinsaðar erlendis og einnig þegar þær koma hingað til lands. Þá er enn fremur bannaður innflutningur frá Evrópu, að undanteknum Danmörku, Færeyjum, Noregi, Svíþjóð, Hollandi, Stóra-Bretlandi og Írlandi, á lifandi jurtum, trjám (jólá-trjám), trjágreinum og trjákönglum, grænmeti og hvers konar garðávöxtum.

Með auglýsingu þessari fellur úr gildi auglýsing nr. 65 5. marz 1953, um sama efni.

Landbúnaðarráðuneytið, 24. júlí 1953.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.